

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci navrhovatele: **F. B.**, o návrhu doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 23. 5. 2013 a označeném jako „*žaloba*“ proti rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 2 č. j. 12 C 157/2009 - 81 ze dne 24. 6. 2011 a Městského soudu v Praze č. j. 19 Co 86/2013 - 138 ze dne 10. 4. 2013 vydaným v řízení, v nichž jako žalovaná vystupovala **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16,

takto:

- I. Návrh **se odmítá**.
- II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 23. 5. 2013 doručen návrh datovaný dnem 22. 5. 2013, jímž navrhovatel podává žalobu proti rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 2 č. j. 12 C 157/2009-81 ze dne 24. 6. 2011 a Městského soudu v Praze č. j. 19 Co 86/2013 - 138 ze dne 14. 5. 2013.

K tomu Nejvyšší správní soud dotazem u Obvodního soudu pro Prahu 2 zjistil, že jde o rozsudky ve věci soukromoprávní žaloby navrhovatele proti České republice – Ministerstvu spravedlnosti o zaplacení 355 500 Kč s příslušenstvím z titulu tvrzené odpovědnosti státu za škodu podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s postupem Policie České republiky při úkonech trestního řízení a domovní prohlídce u navrhovatele. Citovanými rozsudky byla žaloba zamítnuta, oba nabyly právní moci 21. 5. 2013.

Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že správní soudy poskytují dle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených

tímto zákonem nebo zvláštním zákonem. Správní soudy rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy správním orgánem, o ochraně proti nečinnosti správního orgánů, o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu atd. (§ 4 s. ř. s.).

Správní soudy tak dle platných právních předpisů nemají pravomoc rozhodovat o opravných prostředcích proti rozhodnutím soudů v občanském soudním řízení. Kasační stížností lze dle § 102 s. ř. s. napadnout pouze rozhodnutí krajských soudů vydaná ve správním soudnictví. To však není tento případ. Opravný prostředek proti pravomocnému rozhodnutí odvolacího soudu (dovolání) v občanském soudním řízení se podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni [§ 240 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“)]. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 10a odst. 2 o. s. ř.), za určitých okolností však může o dovolání rozhodnout přímo soud prvního stupně.

Návrh podaný u Nejvyššího správního soudu se tak týká věci, k jejímuž projednání nejsou správní soudy, včetně Nejvyššího správního soudu, příslušné. Jedná se o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, a proto soud návrh jako celek bez dalšího odmítl na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Pro aplikaci § 46 odst. 2 s. ř. s., jejímž důsledkem by bylo zachování časových účinků návrhu doručeného Nejvyššímu správnímu soudu, nebyly v daném případě splněny podmínky, neboť toto ustanovení se vztahuje pouze na návrhy, jimiž se zahajuje řízení u civilního soudu v prvním stupni (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. srpna 2006 č. j. Na 42/2006 - 21, dostupné na www.nssoud.cz). Mimořádný opravný prostředek podle občanského soudního řádu takovýmto návrhem není.

Dle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Proto soud vyslovil, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejdou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu